

[Ebba Strange]

jeg sagde i min indledning, overbevist om, at de er villige til at gå ind i det.

Det, det samarbejdsudvalg skal, er bl. a. at aftale de nærmere regler for områdets anvendelse, bl. a. regler om bygningsstandsættelse. Der har været sagt noget om det her i dag; bl. a. sagde forsvarsministeren, at han ikke rigtig var klar over, hvad der var sket derude siden 1974. Jeg ved i hvert fald, at hvis ikke christianitterne havde gjort, hvad de har gjort for at prøve at bevare de bygninger, der er derude, så ville de i dag have ligget som ruiner, for der var jo ingen, der vidste, hvad det område skulle bruges til, da forsvaret i sin tid ryddede det, og at christianitterne har ofret mange kræfter på at holde det nødtørftigt ved lige, er givet. Jeg tror, det er vigtigt, at christianitterne er med til at sætte bygningerne i stand. De kan lide husene, og derfor gør de det med en ganske særlig omhu og med en ganske særlig interesse for at bevare dem så godt som muligt.

Vi er også fra socialistisk folkepartis side indstillet på, at endnu flere end de huse, der i dag er omfattet af fredningsplanerne, skal omfattes. Vi mener, det er vigtigt, sådan som samfundet ser ud i dag, at bevare så mange af de bevaringsværdige huse som muligt.

Så er der hele spørgsmålet om betaling for el, vand, gas, lys og sådan noget. Det har været ført ind i debatten mange gange, og jeg har også selv fået henvendelser om det, folk, der siger til mig: vi har da ikke noget imod, at folk bor derude, men så skal de søreme i hvert fald betale for el, lys og vand. Det er nok vigtigt at holde fast i, at der efter christianitternes egne udtalelser faktisk ligger 200.000 kr. på en spærret konto, som Københavns kommune ikke har været interesseret i at tage imod, fordi Københavns kommune ikke ved, hvad der skal blive af arealerne og derfor ikke er interesseret i at tage imod pengene. Men christianitterne har faktisk betalt for lys, gas og vand, og det synes jeg også skal siges i denne debat.

Der er talt meget om, hvad det vil koste at sætte bygningerne i stand, og det er som sagt svært at sige præcist, men det skal også siges, hvis der overhovedet skal tales penge – jeg synes ikke, pengene er det vigtige – at sådan som Christiania har fungeret i de 6½ år, det har ligget derude, har det faktisk sparet samfundet for op mod eller mere end 10 mill. kr. om året i sociale udgifter, efter de beregnin-

ger der er foretaget ikke bare af christianitterne selv, men også af medarbejdere i socialforvaltningen i København.

Det var lidt om realiteterne i Christianias hverdag. Jeg vil slutte af med at gentage, at forudsætningen for et samarbejde er et løfte om bevaring. Hvis christianitterne får opfattelsen af, at hammeren falder om 2 år, er det klart, at det er et spørgsmål, hvor meget engagement de kan opvise til at gå ind i sagen.

Det er også SFs synspunkt – og vi har ikke skiftet standpunkt i denne sag, siden den blev debatteret første gang – at den endelige løsning, der skal findes for arealet derude, skal være sådan, at området er åbent og tilgængeligt for christianshavnerne, af hvem mange bor trangt og dårligt, og for københavnere i bred almindelighed. Vi ved, at der allerede i løbet af de sidste to år er blevet meget mere åbent derude, end der var en overgang, og at Christiania er et yndet udflugtsmål for mange københavnere. Men det er vigtigt, at vi, hvis Christiania får lov at blive der – og det ønsker vi som sagt det skal have lov til – accepterer fristadsbegrebet og ikke fra samfundets side, fra statens side, fra kommunens side, lægger alt for stramme restriktioner og regler på, hvad man må, og hvad man ikke må, for så fjerner vi noget af det, der er det mest værdifulde i eksperimentet, nemlig alternativet, det alternativ, som vi kan lade os inspirere af, som vi kan kritisere, som vi kan skælde ud over, som vi kan glæde os over, og som vi kan forholde os til, men som kun kan være et alternativt eksperiment, hvis det får lov at fungere i nogenlunde frihed.

Tove Jørgensen (DKP):

Jeg håber ikke, det kommer til at stride mod folketingets forretningsorden, hvis jeg kommer til at udtrykke mig lidt stærkt, men jeg synes, det er lige skrap nok, at vi skal sidde her og høre på, at hr. Tastesen med himmelvendte øjne står og taler om en gruppe dårligt stillede borgere, der ikke har fundet sig til rette i vores ellers velfungerende samfund. Kan man sige sådan noget om et samfund med over 200.000 arbejdsløse, med det ene nedskæringsforlig efter det andet, der ikke hver gang, nej, hver eneste gang, har sociale nedskæringer på programmet, komme her og tale rørstrømsk om mennesker, der